

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זֶהַר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁתַּת יִתְרוֹ

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּרִקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנֶם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶי אֲלֵפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"א
מועלת השמחה והמתענג בשבת

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. (שמות כ) רַבִּי יִצְחָק
אָמַר, כְּתִיב (שמות כ) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וּכְתִיב בַּמָּן (שמות טז) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ. כִּי־וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
מִשְׁתַּכַּח בַּיּוֹם הַזֶּה, מֵהַ בְּרַכָּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בַּיּוֹם.

אֵלֶּיךָ הָכֵי תֵּאֲמָר, כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא,
בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תִּלְיִין. וְתֵאֲמָר, אֲמַאי לָא
אֲשֶׁתִּכַּח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשּׁוּם דִּיהוּא
יּוֹמָא, מִתְּבַרְכָּאן מִיְצִיָּה כָּל שִׁיתָא יּוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל
חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי,
מֵהֵיאָא בְּרַכָּה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה.

וּבְגִינֵי כַּד, מָאן דְּאִיהוּ בְּדַרְגָּא דְּמַהִימְנוּתָא, בְּעֵי
לְסַדְרָא פְתוּרָא, וְלֹא־תִקְנָא סְעוּדַתָּא
בְּלִילְיָא דְשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּיתְבַּרְךְ פְּתוּרִיָּה, כָּל אִינוּן
שִׁיתָא יּוֹמִין, דִּיהוּא בְּתֵהוּא זְמַנָּא, אֲזַדְמֵן בְּרַכָּה,
לְאִתְּבַרְכָּא כָּל שִׁיתָא יּוֹמִין דְשַׁבְּתָא, וּבְרַכָּתָא לָא
אֲשֶׁתִּכַּח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיָּא. וְעַל כֵּן, בְּעֵי לְסַדְרָא
פְתוּרִיָּה בְּלִילְיָא דְשַׁבְּתָא, בְּנִהְמֵי וּבְמְזוּנֵי.

הַשַּׁבָּת, וְהַבְּרַכָּה לֹא נִמְצְאָת בְּשִׁלְחֵן רִיק, וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְסַדֵּר
וּמְזוּנוֹת.

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ.
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּתוּב (שם א)
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וְכָתוּב בַּמָּן (שמות טז)
שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ.
כִּי־וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים מִשְׁתַּכַּח
בַּיּוֹם הַזֶּה, מֵהַ בְּרַכָּתָא אֲשֶׁתִּכַּח
בַּיּוֹם?

אֵלֶּיךָ כַּד שְׁנִינוּ, כָּל הַבְּרַכּוֹת
שְׁלִמְעָלָה וְשְׁלִמְטָה תְלוּיוֹת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְשְׁנִינוּ, לָמָּה
לֹא נִמְצְא מִן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי?
מִשּׁוּם שְׁמֵאוֹתוֹ יוֹם
מִתְּבַרְכִים כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
הַעֲלִיּוֹנִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד
נוֹתֵן מְזוּנּוֹ לְמַטָּה, כָּל אֶחָד
בְּיוֹמוֹ, מֵאוֹתָהּ בְּרַכָּה
שְׁמֵתְבַרְכִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

וּמִשּׁוּם כֵּן, מִי שֶׁהוּא
בְּדַרְגַּת הָאֲמוּנָה, צָרִיךְ לְסַדֵּר
שְׁלְחָן וּלְתַקֵּן סְעוּדָה בְּלִיל
שַׁבַּת כַּד שִׁיתְבַּרְךְ שְׁלְחָנוֹ
כָּל אוֹתָם שֶׁשָּׁה יָמִים, שֶׁהָרִי
בְּאוֹתוֹ זְמַן מְזַדְמֵנַת הַבְּרַכָּה
לְהַתְּבַרְךְ כָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי
שְׁלְחָנוֹ בְּעַרְבֵי שַׁבַּת בְּלַחְמֵי

רְבִי יִצְחָק אָמַר, אֲפִילוּ בְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נָמִי. רְבִי
 יְהוּדָה אָמַר, בְּעֵי לְאַתְעֵנְנָא בְּהַאי יוֹמָא,
 וְלִמְיַכַּל תְּלַת סְעוּדָתֵי בְשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח
 שַׁבְּעָא וְעֵנוּנָא בְּהַאי יוֹמָא בְּעֵלְמָא.

רְבִי אָבָא אָמַר, לְאַזְדַּמְנָא בְּרַכְתָּא בְּאַיְנוּן יוֹמִין
 דְּלַעִילָא, דְּמַתְּבָרְכָאן מִהַאי יוֹמָא. וְהַאי
 יוֹמָא, מְלִיא רִישִׁיה דְּזַעִיר אַנְפִּין, מְטַלָּא דְנַחִית
 מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכָלָא, וְאַטִּיל לְחַקְלָא
 דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין, תְּלַת זְמַנֵּי, מִפְּד עֵייל שַׁבְּתָא,
 דִּיתְבָּרְכוּן כְּלָהוּ בְּחָדָא.

וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ, לְאַתְעֵנְנָא תְּלַת זְמַנֵּין אֵלִין,
 דִּהָא בְּהָא תְּלִיא מְהִימְנוּתָא דְּלַעִילָא,
 בְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וּבְזַעִיר אַפִּין, וּבְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין.
 וּבְעֵי בַר נָשׁ לְאַתְעֵנְנָא בְּהוּ, וְלִמְחַדִּי בְּהוּ. וּמֵאן
 דְּגָרַע סְעוּדָתָא מְנִייהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לַעִילָא
 וְעוֹנְשִׁיהּ דִּיהֵהוּא בַר נָשׁ סְגִי.

בְּגִינֵי כַּךְ, בְּעֵי לְסִדְרָא פְּתוּרִיָּה, תְּלַת זְמַנֵּי, מִפְּד
 עֵייל שַׁבְּתָא, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח פְּתוּרִיָּה רִיקְנָא,
 וְתִשְׂרִי בְּרַכְתָּא עָלֶיהָ, כֹּל שְׂאֵר יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא.
 וּבְהַאי מְלָה, אַחֲזִי, וְתִלִּי מְהִימְנוּתָא לַעִילָא.

מִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיךְ לְסִדֵּר
 שְׁלַחְנוּ שְׁלַשׁ פְּעָמִים
 וְלֹא יִמָּצֵא שְׁלַחְנוּ רִיק, וְתִשְׂרֵה עָלֶיךָ הַבְּרָכָה כֹּל שְׂאֵר יְמֹת הַשַּׁבָּת, וּבְדַבַּר
 הַזֶּה מְרָאָה וְתוֹלָה אֶת הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה.

רְבִי יִצְחָק אָמַר, אֲפִילוּ בְיוֹם
 הַשַּׁבָּת גַּם. רְבִי יְהוּדָה אָמַר,
 צָרִיךְ לְהִתְעַנֵּג בְיוֹם הַזֶּה
 וְלֵאכֹל שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת,
 כִּדִּי שְׂיִמָּצְאוּ שִׁבְעַ וְעֵנַג בְיוֹם
 הַזֶּה בְּעוֹלָם.

רְבִי אָבָא אָמַר, לְהַזְמִין
 בְּרַכָּה בְּאוֹתָם יָמִים שְׁלֹמְעָלָה
 שְׁמַתְּבָרְכִים מִן הַיּוֹם הַזֶּה,
 וּבְיוֹם הַזֶּה מְלֵא רִאשׁוֹ שֶׁל
 זַעִיר אַנְפִּין מְטַל שְׁנוּחַת
 מִהַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ הַנִּסְתָּר שֶׁל
 הַכֹּל, וּמְטִיל לְשִׂדָּה הַתַּפּוּחִים
 הַקְּדוֹשִׁים שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
 מִשְׁנַכְנֵסֶת שַׁבָּת, שְׁכַלְם
 יִתְבָּרְכוּ כְּאַחַד.

וְעַל זֶה צָרִיךְ אָדָם לְהִתְעַנֵּג
 שְׁלֹשׁ הַפְּעָמִים הַלָּלוּ, שֶׁהֲרִי
 בְּזֶה תְּלוּיָהּ הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה
 - בְּעַתִּיק הַקְּדוֹשׁ, וּבְזַעִיר
 אַנְפִּין, וּבְשִׂדָּה הַתַּפּוּחִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְהִתְעַנֵּג בָּהֶם
 וְלִשְׂמַח בָּהֶם. וּמִי שֶׁגֹּרַע
 סְעוּדָה מֵהֶם, מְרָאָה פָּגָם
 לְמַעַלָּה, וְעֵנְשׁוֹ שֶׁל הָאָדָם
 הַהוּא גָּדוֹל.

מִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיךְ לְסִדֵּר
 שְׁלַחְנוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"א-ב
מקור ושורש סעודות שבת

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַאִי מָאן דְּאַשְׁלִים תְּלַת סְעוּדַתִּי בְּשַׁבְּתָא, קָלָא נְפִיק וּמְכַרְזָא עָלֵיהּ, אִזּוּ תַתְּעַנַּג עַל יִי, דָּא סְעוּדַתָּא חֲדָא, לְקַבֵּל עֵתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין. וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ, דָּא סְעוּדַתָּא תַנְיִנָא, לְקַבֵּל חֶקְלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישֵׁין. וְהֵאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, דָּא הוּא שְׁלִימוּ דְאַשְׁתָּלִים בּוֹעִיר אַפִּין.

וּלְקַבְּלֵיהוּ בְּעֵי לְאַשְׁלֵמָא סְעוּדַתִּיהּ, וּבְעֵי לְאַתְּעַנָּגָא בְּכֻלָּהוּ סְעוּדַתִּי, וּלְמַחְדֵי בְּכָל חַד וְחַד מִנֵּיהוּ, מְשׁוּם דְּאִיהוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. וּבְגִין כֵּן, שַׁבְּתָא אֲתִיקָר, מִכָּל שְׂאָר זְמַנִּין וְחֻגִין, מְשׁוּם דְּכָלָא בֵּיה אֲשַׁתְּכַח, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּכֻלָּהוּ זְמַנֵי וְחֻגֵי. אָמַר רַבִּי חֲזִיא, בְּגִין כֵּן, מְשׁוּם דְּאַשְׁתְּכַח כָּלָא בֵּיה, אִידְכַּר תְּלַת זְמַנִּין. דְּכַתִּיב, ^(בראשית ב) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

ב) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, זֶה מִי שְׁמַשְׁלִים שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת, קוֹל יוֹצֵא וּמְכַרִּיז עָלָיו: (ישעיה נח) אִזּוּ תַתְּעַנַּג עַל ה'. זֶה סְעוּדָה אַחַת כְּנֶגֶד הַעֲתִיק הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּל הַקְּדוּשִׁים. וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ - זֶה סְעוּדָה שְׁנִיָּה כְּנֶגֶד שְׂדֵה הַתַּפּוּחִים הַקְּדוּשִׁים. וְהֵאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ - זֶה הִי הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁהַשְּׁתַלְמָה בּוֹעִיר אַנְפִּין.

וּכְנֶגְדָם צָרִיךְ לְהַשְׁלִים סְעוּדָתוֹ, וְצָרִיךְ לְהַתְּעַנַּג בְּכָל הַסְּעוּדוֹת וְלְשַׂמַּח בְּכָל אַחַת וְאַחַת מֵהֶן, מְשׁוּם שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה, וּמְשׁוּם כֵּן הַשַּׁבָּת נִתְּכַפְּדָה מִכָּל שְׂאָר הַזְּמַנִּים וְהַחֻגִים, מְשׁוּם שֶׁהַכָּל בָּהּ נִמְצָא, וְלֹא נִמְצָא כֵּן בְּכָל הַזְּמַנִּים וְהַחֻגִים. אָמַר רַבִּי חֲזִיא, מְשׁוּם כֵּן, מְשׁוּם שֶׁהַכָּל נִמְצָא בּוֹ, נִזְכָּר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, שְׁכַתוּב ^{(בראשית}

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, שְׁכַתוּב ^{(בראשית}

רְבִי אָבָא (רב המנונא סבא),
 כְּשֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּסַעֲוֹדַת
 הַשַּׁבָּת, הָיָה שָׂמַח בְּכָל אַחַת
 וְאַחַת, וְהָיָה אוֹמֵר: זוֹהִי
 סַעֲוֹדָה קְדוֹשָׁה שֶׁל הַעֲתִיק
 הַקְּדוֹשׁ הַנִּסְתָּר שֶׁל הַכֹּל.
 בְּסַעֲוֹדָה הָאַחֶרֶת הָיָה אוֹמֵר:
 זוֹהִי סַעֲוֹדָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן בְּכָל
 הַסַּעֲוֹדוֹת. וְהָיָה שָׂמַח בְּכָל
 אַחַת וְאַחַת. כְּשֶׁהָיָה מִשְׁלִים
 אֶת הַסַּעֲוֹדוֹת, אוֹמֵר: נִשְׁלַמוּ
 סַעֲוֹדוֹת הָאָמוּנָה.

כְּשֶׁרְבִי שְׁמַעוֹן הָיָה בָּא
 לְסַעֲוֹדָה, הָיָה אוֹמֵר כִּי:
 הַתְּקִינוּ סַעֲוֹדָה שֶׁל הָאָמוּנָה
 הַעֲלִיּוֹנָה. הַתְּקִינוּ סַעֲוֹדַת
 הַמֶּלֶךְ. וְהָיָה יוֹשֵׁב וְשָׂמַח.
 כְּשֶׁהַשְּׁלִים סַעֲוֹדָה שְׁלִישִׁית,
 הָיוּ מַכְרִיזִים עָלָיו: (ישעיה נח)

רְבִי אָבָא, (נ"א רב המנונא סבא) כִּד הָוָה יְתִיב
 בְּסַעֲוֹדַת דְּשַׁבְּתָא, הָוֵי חֲדַי, בְּכָל חַד וְחַד,
 וְהָוָה אָמַר, דָּא הִיא סַעֲוֹדַת קְדִישָׁא, דְּעַתִּיקָא
 קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָלָא. בְּסַעֲוֹדַת אַחֲרָא הָוָה
 אָמַר, דָּא הִיא סַעֲוֹדַת דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכֵן
 בְּכָלֵהוּ סַעֲוֹדַתִּי, וְהָוָה חֲדַי בְּכָל חַד וְחַד. כִּד הָוָה
 אֲשֵׁלִים סַעֲוֹדַתִּי, אָמַר אֲשֵׁלִימוּ סַעֲוֹדַתִּי
 דְמַהִימְנוּתָא. (דף פ"ח ע"ב)

רְבִי שְׁמַעוֹן, כִּד הָוָה אֲתִי לְסַעֲוֹדַתָּא, הָוָה אָמַר
 הֲבִי, אַתְקִינוּ סַעֲוֹדַתָּא דְמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה,
 אַתְקִינוּ סַעֲוֹדַתָּא דְמַלְכָּא, וְהָוָה יְתִיב וְחֲדַי. כִּד
 אֲשֵׁלִים סַעֲוֹדַתָּא תְּלִיתָאָה, הָוֵו מַכְרִזִי עָלֶיָה, אֲזַ
 תְּתַעֲנַג עַל יְיָ וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֲרִץ
 וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ.

אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה' וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֲרִץ וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 153)

עג) סוּד לְמוֹד חֻכְמַת הַקְּבֵלָה מַחְכִּימַת פְּתִי – מִי שֶׁלֹּא רָאָה אוֹר הַחֻכְמָה זוֹ לֹא רָאָה מְאֹרוֹת
 מִיָּמָיו – כָּל הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנָּה פּוֹרֵשׁ מֵהַחַיִּים הַנִּצְחָיִים הַרוּחָנִיִּים
 עוֹד פְּרוּשׁ הַפְּסוּק (וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבָךְ) מַה שֶׁאָמַר דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ בְּעֵינַי אַחֲדוֹתוֹ וַתְּבַרַךְ
 וַיְדַעַת שְׁמוֹתָיו וְסוּד הָאֲצִילוֹת אָמַר דַּע כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַפְּסוּק אֲשַׁנְּבְּהוּ כִּי יַדַּע שְׁמִי הוּא סוּד לְמוֹד חֻכְמַת
 הַקְּבֵלָה אֲשֶׁר מַחְכִּימַת פְּתִי וּמִי שֶׁלֹּא רָאָה אוֹר הַחֻכְמָה זוֹ לֹא רָאָה מְאֹרוֹת מִיָּמָיו כִּי אֲזַ יְבִין וַיִּשְׁכַּח
 סוּד אַחֲדוֹתוֹ בְּרוּךְ הוּא וְסוּד הַשְּׁנִיחָתוֹ וְעֵינָיו הַתְּאָרִים הַנִּזְכָּרִים בַּתּוֹרָה הַנִּעְלָמִים מַחְכְּמֵי הַפִּילוֹסוֹפִים,
 אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ כָּל אֵלֶּה.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנֹם לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב
שמחת ישראל לבדם בסעודות שבת

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאָבוֹי, אֵלֵין סְעוּדַתֵי הַיּוֹד
מִתְתַקְנִין. אָמַר לֵיהּ, לֵילִיא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב,
וְהִרְבַּבְתִּיךָ עַל פְּמַתֵי אֶרֶץ. בֵּיהּ בְּלִילֵיא, מִתְבָּרְכָא
מִטְרוּנֵיתָא, וְכִלְהוּ חֲקַל תְּפוּחִין, וּמִתְבָּרְכָא פְתוּרִיה
דְּבַר נָשׁ, וְנִשְׁמַתָּא אֶתוּסְפַת, וְהָהוּא לֵילִיא, חֲדוּה
דְּמִטְרוּנֵיתָא הוּי. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי בְּחֻדוּתָא,
וְלְמִיכַל סְעוּדַתָּא דְּמִטְרוּנֵיתָא.

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יִי'. עַל יִי' וְדָאֵי. דְּהָהִיא
שַׁעְתָּא אֶתְנַלֵּיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֻדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדוּתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינָן,
וּסְעוּדַתָּא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהִאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
דְּזַעִיר אַפִּין, דְּהוּי בְּשְׁלִימוּתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מִהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכָן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסְעוּדַתֵיהּ, וְלֹאֲשַׁלְמָא אֵלֵין סְעוּדַתֵי, דְּאִינוּן

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאָבוֹי,
אֵיךְ מִתְקַנִּים אֶת הַסְּעוּדוֹת
הַלְלוּ? אָמַר לוֹ, לַיַּל שַׁבַּת
כְּתוּב וְהִרְבַּבְתִּיךָ עַל פְּמַתֵי
אֶרֶץ. בּוֹ בְּלִילָהּ מִתְבָּרְכַת
הַגְּבִירָה וְכָל שְׂדֵה הַתְּפוּחִים,
וּמִתְבָּרַךְ שְׁלַחְנוּ שֶׁל אָדָם,
וְנִשְׁמָה נוֹסְפַת, וְאוֹתוֹ הַלִּילָהּ
שְׁמַחַת הַגְּבִירָה הוּא. וְצָרִיךְ
אָדָם לְשַׁמַּח בְּשַׁמְחָה וְלֹאֲכַל
סְעוּדַת הַגְּבִירָה.

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
הַשְּׁנֵיָה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקְּדוּשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשַׁמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדַתוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבַּת כְּתוּב וְהִאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שְׁשַׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.

סְעוּדוֹת הָאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׁמַּח בְּסְעוּדַתוֹ וְלֹאֲשַׁלְמָא הַלְלוּ, שְׁהוּן

סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא, דְזִרְעָא קְדִישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהָא דִילְהוּן הִיא,
 וְלֹא דְעַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינּוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוּן מְהִיכְלָא
 דְמַלְכָּא, דְאֵינּוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וּמֵאן דְפָגִים
 חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוּתָא לְעֵילָא,
 וְאַחֲזִי גְרַמִּיה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
 דְלָאוּ מִבְּנֵי הֵיכְלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מְזִרְעָא
 קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
 דְתַלְת מַלְיָן, דִּינָא דְגִיְהָנָם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכֻלְהוּ שְׂאָר זְמַנִּין וְחַגִּין, כְּעֵי בַר נֶשׁ
 לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חַדִּי
 בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנְשִׂיה סְגִי, דְהָא
 בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חַדוּ לְאַחְרָא. עָלֶיהָ פְתִיב,
 (מלאכי ב) וְזִרְיָתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנִיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
 אִיהוּ בְּשִׁבְתָּא חַדִּי, אַף עַל גַּב דְלֹא יְהִיב לְאַחְרָא,
 לָא יְהִינּוּ עָלֶיהָ עוֹנְשָׁא, כְּשִׂאָר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְכְּתִיב
 פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קָאָמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ
 שִׁבְתְּכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה
 נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שִׁבְתָּ לָא קָאָמַר.

פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרֵשׁ שִׁבְתְּכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה
 נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שִׁבְתָּ לָא אָמַר.

זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהֶאֱמוּנָה הֶעֱלִינָה הִיא
 שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי
 עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינֵי
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסְעוּדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מְהִיכֵל הַמֶּלֶךְ
 וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי
 שְׁפוּגִם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם,
 מְרָאֵה פָּגָם לְמַעֲלָה, וּמְרָאֵה
 אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 הֶעֱלִיּוֹן, שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הֵיכֵל
 הַמֶּלֶךְ, וְשְׂאִינוֹ מְזִרְע קְדוֹשׁ
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים עָלָיו
 חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים - דִּין
 הַגִּיְהָנָם וְכו'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאָר
 הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיךְ אָדָם
 לְשַׂמַּח וּלְשַׂמַּח אֶת הָעַנְיִים,
 וְאִם הוּא שְׂמַח לְבַדּוֹ וְלֹא
 נוֹתֵן לְעַנְיִים - עֲנִשׁוֹ רַב,
 שֶׁהָרִי לְבַדּוֹ שְׂמַח, וְלֹא נוֹתֵן
 שְׂמַחָה לְאַחַר. עָלָיו כְּתוּב
 (מלאכי ב) וְזִרְיָתִי פָּרֵשׁ עַל
 פְּנִיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
 שְׂמַח בְּשִׁבְתָּ, אַף עַל גַּב
 שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחַר - לֹא
 נוֹתְנִים עָלָיו עֲנִשׁ כְּבִשְׂאָר
 הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׁכְּתוּב
 פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם,
 נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שִׁבְתָּ לָא אָמַר.

וּבְגִינֵי כֶּךָ כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
 דְּכָל מְהִימְנוֹתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשַׁבְּתָא, יְהִינּוּ
 לִיה לְבַר נָשׁ נִשְׁמַתָּא אַחְרָא, נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה,
 נִשְׁמַתָּא דְכָל שְׁלִימוּ בָהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
 וּבְגִינֵי כֶּךָ אֶקְרִי שַׁבְּתָא. מַהוּ שַׁבְּתָא. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכָל סְטְרוּי.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׁכָל
 הָאֲמוּנָה נִמְצְאָת בְּשַׁבְּתָא,
 נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׁמָה אַחְרָת,
 נִשְׁמָה עֲלִיּוֹנָה, נִשְׁמָה שְׁכָל
 הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם
 הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרָאָת
 שַׁבְּתָא. מַה זֶה שַׁבְּתָא? שֵׁם שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם
 שֶׁהוּא שְׁלֵם מְכָל צְדָדִיו.

ספר אור הזהר (עמוד 154)

וַיַּעַן כִּי הִרְבֵּה בְּנֵי אָדָם פּוֹרְשִׁים מִזוֹ הַחֻקָּה וְכָל הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנָּה פּוֹרֵשׁ מִהַחַיִּים הַנִּצְחָיִים הַרוֹחֲנָיִים עַל
 בֶּן אֶעֱתִיק דְּבָרֵי הַחֻקִּים חֻקֵּי הָאֲמֶת מַה שְׁאֲמְרוּ עַל עֲנַן הָרֶב הַבַּעַל מִנַּחַת יְהוּדָה בְּהַקְדַּמְתּוֹ
 לְהַמְעַרְכָת כְּתוּב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ רָאוּי שִׁיחַפֵּץ הָאָדָם בְּחַיִּים כְּדִי לְרֹאוֹת בְּטוֹב שְׁנֵאמַר מִי הָאִישׁ הַחַפֵּץ חַיִּים
 לְרֹאוֹת טוֹב וְהַטּוֹב הַזֶּה לֹא יִשָּׁג כִּי אִם בְּאֲמֻצְעוֹת הַתּוֹרָה שְׁנֵאמַר כִּי לִקַּח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל
 תַּעֲזוּבוּ וְתַפְסֵם לְשׁוֹן לִקַּח לומר תִּקְחוּ הַטּוֹב אִם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ וְכוּ' וְמִי שֶׁהוּא מֵהַכֶּתֶת הַשְּׁלִישִׁי בְּנִתְנוֹ
 רְצוּיָהּ וּמַעֲשֵׂיו אֵינֶם רְצוּיִים כִּי לֹא מִפְּנֵי זֶה רָאוּי לְהַתְרַשֵּׁל מִמֶּנָּה וְהַיֵּשׁ הַטּוֹב יִכְפַּר בְּעַדוֹ כִּי עַל כָּל
 פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבֶּה וְהַשְּׂגִיָּאָה הַהִיא עֲרִבָה לְפָנֵי הַשֵּׁם בֹּא וְרֹאֵה בְּסֵפֶר הַזֶּהר (חֶלֶק ג' פּה:) זֶה לְשׁוֹנוֹ
 הָאִי מֵאֵן דְּתִיאֻבְתִּיה לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא, וְלֹא אֲשַׁכַּח מֵאֵן דִּיֻּלִּיף לִיה, וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּאוּרִייתָא,
 לְעֵי בָהּ, וּמִמֶּנָּם בָּהּ, בְּגִמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע. כָּל מְלָה וּמְלָה סְלֵקָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהִיא
 מְלָה, וְקַבִּיל לָהּ, וְנִטַּע לָהּ סְחַרְגִּיָּה דְּהַהוּא נַחְלָא, וְאֶתְעַבִּידוּ מֵאֵלִין מֵאֵלִין רַבְרַבִּין, וְאֶקְרוּן עֲרַבֵי
 נַחַל, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב, (מְשָׁלִי ה) בְּאַהֲבַתָּה תִּשְׁגָּה תְּמִיד עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (שְׁל"ה מֵאֵמֶר רֵאשׁוֹן)

עַד) כָּל נֶפֶשׁ צְרִיכָה לְתַקּוּנָה לְעַסֵּק בְּפִרְדָּם כְּפִי מַה שֶׁהִיא יְכוּלָה לְהַשִּׁיג וְלִידַע – וְכָל מִי שִׁיכוּל
 לְהַשִּׁיג וְלִידַע הֲרֵבָה וְנִתְעַצֵּל וְלֹא הַשִּׁיג וְיָדַע אֵלָא מַעֲט, צְרִיךְ לְבּוֹא בְּגִלְגוּל עַד שִׁישִׁיג וְיָדַע
 כָּל מַה שְׁאֲפָשֵׁר לְנִשְׁמַתּוֹ לְהַשִּׁיג

וְעוֹד אֲמְרוּ חֻקֵּי הָאֲמֶת שְׁכָל נֶפֶשׁ צְרִיכָה לְתַקּוּנָה לְעַסֵּק בְּפִרְדָּם כְּפִי מַה שֶׁהִיא יְכוּלָה לְהַשִּׁיג וְלִידַע
 וְכָל מִי שִׁיכוּל לְהַשִּׁיג וְלִידַע הֲרֵבָה וְנִתְעַצֵּל וְלֹא הַשִּׁיג וְיָדַע אֵלָא מַעֲט צְרִיךְ לְבּוֹא בְּגִלְגוּל עַד שִׁישִׁיג
 וְיָדַע כָּל מַה שְׁאֲפָשֵׁר לְנִשְׁמַתּוֹ לְהַשִּׁיג מִיִּדְעַת הַתּוֹרָה וְהוּן בְּפִשְׁטֵי הַהֲלָכוֹת הֵן בְּרַמְזִים וְדַרְשׁוֹת וְסוּדוֹת
 כִּי כָל מַה שְׁנִשְׁמַתּוֹ יְכוּלָה לְהַשִּׁיג וְלִידַע מִיִּדְעַת הַתּוֹרָה זֶהוּ תַקּוּן שְׁלֵמוֹתָהּ וְאִי אֲפָשֵׁר לָהּ לְהַתְתַּקֵּן
 וְלְהַשְׁתַּלֵּם בְּצִרוּר הַחַיִּים אֵת הַשֵּׁם בְּמִקּוּרָה אֲשֶׁר חוֹבָה מִשֵּׁם בְּלַתִּי יִדְיָעָה זֶה וְלִכֵּן אֲמְרוּ חֻקֵּי אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁבָּא לְכָאן וְתִלְמוּדוֹ בִּידוֹ כְּדִי שְׁלֵא יִצְטַרֵּךְ לְבּוֹא בְּגִלְגוּל לְעוֹלָם הַזֶּה.

(שְׁלַחַן עֲרוּךְ הָרֶב הַלְכוֹת תִּלְמוּד תּוֹרָה פָּרָק א' סִימָן ד')

וְעוֹד שְׁאֲפָלוּ יְהִיָּה חֻקֵּי גְדוֹל בְּתַקּוּן עֲשִׂית הַמְצוּוֹת כָּל עוֹד שִׁיתְחַכֵּם בְּתוֹרָה יָדַע סוּד תַקּוּן עֲשִׂיתָהּ
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעַמְק הַסּוּד שְׁהָרִי תְכַלִּית הַיִּדְיָעָה הוּא לְדַעַת סוּד שְׁעוֹר קוּמָה כְּדַפְרוּשׁ בְּבְרִיתָא שֶׁל רַבִּי
 יִשְׁמַעְיָאֵל בְּמִדְרָשׁ מְשָׁלִי בְּפִסּוּק אֶרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוֹסֵר וְעוֹזֵב תּוֹכַחַת מִתְעָה. וְאָמַר שֵׁם רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל
 כִּי בְיוֹם הַדִּין שׁוֹאֲלִים לְאָדָם אִם עָסַק בְּמִקְרָא וְאִם יָדַע שְׁתָּא סְדְרִי וְאִם יָדַע תּוֹרַת כְּהֵנִים וְאִם יָדַע
 הַגְּמָרָא.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פט ע"א-ב
מעלת קדושת הזווג בליל שבת

כֹּה אָמַר יי' לְסָרִיסִים. מָאן סָרִיסִים. אֵלֵין אֵינּוֹן
חֲבֵרֵיִיא, דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיִיתָא, וּמְסָרְסֵי
גְרַמֵּייהוּ כָּל שְׂיִתָּא יוֹמִין דְּשַׁבְּתָא, וְלַעֲאֵן
בְּאוֹרֵיִיתָא, וּבְלֵילֵיא דְּשַׁבְּתָא מְזַרְזֵי גְרַמֵּייהוּ בְּזוּגָא
דְּלַהוֹן, מְשׁוּם דִּידְעֵי רָזָא עֲלָאָה, בְּשַׁעֲתָא
דְּמִטְרוֹנֵיתָא אֲזִדְּוֹנָת בְּמִלְכָּא.

וְאֵינּוֹן חֲבֵרֵיִיא דִּידְעֵין רָזָא דָּא, מְכַוֵּנִין לְבֵייהוּ
לְמַהֵימְנוּתָא דְּמֵאֲרִיִהוֹן וּמִתְבָּרְכָאן
בְּאֵיבָא דְּמַעִיִהוֹן בְּהֵוֹא לֵילֵיא. וְדָא הוּא
דְּכְתִיב, אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (בראשית לז)
וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר.

וְאֶקְרוּן סָרִיסִים וְדָאֵי, בְּגִין לְחַפְּאָה לְשַׁבְּתָא
לְאַשְׁכְּחָא רַעְוָא דְּמֵאֲרִיִהוֹן, דְּכְתִיב
וּבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר חֲפָצְתִּי. מָאֵי בְּאֲשֶׁר חֲפָצְתִּי. דָּא
זוּגָא דְּמִטְרוֹנֵיתָא. וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי, כִּלְאָ חַד,
בְּבְרִיתִי סְתָם. וְכַפָּאָה חוֹלְקִיָּה דְּמָאן דְּאֵתְקַדְּשׁ
בְּקְרוּשָׁה דָּא, וְיִדְע רָזָא דָּא.

אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁמִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְּשָׁה הַזֶּה וְיִוְדַע הַסּוּד הַזֶּה.

כֹּה אָמַר ה' לְסָרִיסִים, מִי הֵם
הַסָּרִיסִים? אֵלּוּ הֵם הַחֲבֵרִים
שֶׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה
וּמְסָרְסִים עֲצָמָם כָּל שֵׁשֶׁת
יָמֵי הַשַּׁבָּת וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה,
וּבְלֵיל הַשַּׁבָּת מְזַרְזִים אֶת
עֲצָמָם בְּזוּגָם מְשׁוּם
שִׂיּוּדְעִים הַסּוּד הָעֲלִיוֹן
בְּשַׁעֲה שֶׁהַגְּבִירָה מְזַדְּוֶנֶת
בְּמִלְכָּהּ.

וְאוֹתָם חֲבֵרִים שִׂיּוּדְעִים סוּד
זֶה, מְכַוֵּנִים לָבֶם לְאַמוּנַת
רְבוּנָם, וּמִתְבָּרְכִים בְּפָרִי
מַעִיָּהם בְּאוֹתוֹ הַלֵּילָה. וְזֶהוּ
שְׁכַתוֹב אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וְאָבִיו שָׁמַר אֶת
הַדָּבָר.

וְנִקְרְאִים סָרִיסִים וְדָאֵי,
בְּשִׁבְלֵי לְחַפּוֹת לְשַׁבָּת לְמַצֵּא
אֶת רְצוֹן רְבוּנָם, שְׁכַתוֹב
וּבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר חֲפָצְתִּי. מַה זֶה
בְּאֲשֶׁר חֲפָצְתִּי? זֶה זְוִיג
הַגְּבִירָה. וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי,
הַכֹּל אַחַד. בְּבְרִיתִי סְתָם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

תָּא חֲזוּ, כְּתִיב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל ^(ד)
 מְלֹאכְתְּךָ וְיִוָּם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְגו', כָּל מְלֹאכְתְּךָ, בְּאִינוֹן שִׁיתָ יוֹמֵי
 עֲבִידַתִּיהוּ דְבְנֵי נְשָׂא וּבְגִין הֵא מְלָה. לָא מְזַדְּוֹגֵי
 חֲבַרְיָא, פִּר בְּזִמְנָא דְלָא יִשְׁתַּפַּח מִעֲבִידַתִּיהוּ דְבְנֵי
 נְשָׂא, אִלָּא עֲבִידַתִּיה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמֵאֵי
 עֲבִידַתִּיה. זְוֹנָא דְמַטְרוֹנִיתָא, לְאַפְקָא נְשַׁמְתִּין
 קְדִישִׁין לְעֵלְמָא.

וּבְגִין כֶּךָ, בְּהֵאֵי לִילֵיא חֲבַרְיָא מִתְקַדְשֵׁי בְּקוּדְשָׁה
 דְמֵאֲרִיהוֹן, וּמְכַוְּנֵי לְבִייהוּ, וְנִפְקֵי בְּנֵי מַעְלֵי,
 בְּגִין קְדִישִׁין, דְלָא סְטָאן לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, בְּגִין
 דְמַלְכָּא וּמַטְרוֹנִיתָא. וְעַל אֵלִין כְּתִיב, ^(דברים יד) בָּנִים
 אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְדָאֵי. בְּגִין דְאֵלִין
 אֶקְרוּן בְּגִין דִּילֵיהּ, בְּגִין לְמַלְכָּא וְלְמַטְרוֹנִיתָא.

וְהֵא דַעֲתִייהוּ דְחֲבַרְיָא דִידְעִין רוּזָא דָא, בְּדָא
 מִתְדַבְּקוּ. וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרוּן בְּגִין לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. וְהֵי אִינוֹן דַּעֲלָמָא מִתְקַיִמָא בְּגִינֵיהוּ.
 וְכַד סְלִיק עֲלָמָא בְּדִינָא, אֶסְתַּכַּל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּאִינוֹן בְּנוֹי, וּמְרַחֵם עַל עֲלָמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב ^{(ירמיה}
 כָּלֵה זָרַע אֲמֶת. זָרַע אֲמֶת וְדָאֵי. מֵהוּ אֲמֶת.

עֲזָקָא קְדִישָׁא שְׁלִימָתָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר ^(מיכה ז) תַּתַּן
 אֲמֶת לַיעֲקֹב. ^(אמת דא קדשא בריך הוא) וְכֹלָא חֲדָא. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ, זָרַע אֲמֶת וְדָאֵי.

בְּבָנִים הִלְלוּ וּמְרַחֵם עַל הָעוֹלָם, וְעַל זֶה כְּתוּב כָּלֵה זָרַע אֲמֶת. זָרַע אֲמֶת וְדָאֵי. מֵה זֶה אֲמֶת?
 טַבְעַת קְדוּשָׁה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר ^(מיכה ז) תַּתַּן אֲמֶת לַיעֲקֹב. ^(אמת זה הקדוש ברוך הוא) וְהַכֵּל אֶחָד.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ זָרַע אֲמֶת וְדָאֵי.

בָּא וְרָאָה, כְּתוּב שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכְתְּךָ
 וְיִוָּם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כָּל מְלֹאכְתְּךָ -
 בְּאוֹתָם שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מְלֹאכְת
 בְּנֵי הָאָדָם, וּמִשׁוּם הַדְּבָר
 הַזֶּה לָא מְזַדְּוֹגִים הַחֲבַרְיָם,
 רַק בְּזִמְן שְׁלָא נִמְצָא מִמְעַשֵׂי
 בְּנֵי אָדָם, אִלָּא מְעַשָּׂה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמֵה
 מְעַשָּׂהוּ? זְוֹג הַגְּבִירָה
 לְהוֹצִיא נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
 לְעוֹלָם.

וּמִשׁוּם כֶּךָ בְּלִילָה הַזֶּה
 הַחֲבַרְיָם מִתְקַדְשִׁים בְּקוּדְשַׁת
 רְבוּנָם וּמְכַוְּנִים לְבָם,
 וְיוֹצְאִים בָּנִים מְעֵלִים, בָּנִים
 קְדוּשִׁים, שְׁלָא סוּטִים יְמִינָה
 וּשְׂמָאלָה, בְּנֵי הַמְּלָךְ
 וְהַגְּבִירָה, וְעַל אֵלָה כְּתוּב
^(דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם. לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְדָאֵי.
 מִשׁוּם שְׂאֵלָה נְקָרָאִים בָּנִים
 שְׁלוֹ, בָּנִים לְמַלְךְ וְלַגְּבִירָה.

וְזוֹ דַעַת הַחֲבַרְיָם שְׂיֻדְעִים
 סוּד זֶה, בְּזֶה נְדַבְּקִים, וּמִשׁוּם
 כֶּךָ נְקָרָאִים בָּנִים
 לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֵלָה הֵם
 שְׁהַעוֹלָם מִתְקַיִם בְּשִׁבְלֵם.
 וְכַשְׁעוֹלָה הָעוֹלָם בְּדִין,
 מִסְתַּכַּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

זָרַע אֲמֶת וְדָאֵי. מֵה זֶה אֲמֶת?
 טַבְעַת קְדוּשָׁה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר ^(מיכה ז) תַּתַּן אֲמֶת לַיעֲקֹב. ^(אמת זה הקדוש ברוך הוא) וְהַכֵּל אֶחָד.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ זָרַע אֲמֶת וְדָאֵי.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פט ע"ב
מעלת הבנים הנולדים מזווג ליל שבת

**אָמַר לֵיהּ, ר', הַאִי קָרָא בְּעֵי לְאַתְיִישָׁבָא בְּאַרְחוּי.
כְּתִיב (ישעיה נז) וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמוֹתַי יָד
וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן לוֹ. אֶתֶן
לָהֶם מִיבְעֵי לֵיהּ, מֵהוּ אֶתֶן לוֹ.**

**אָמַר לֵיהּ, תָּא חֲזִי, וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי, מֵהוּ בֵּיתִי.
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (במדבר יב) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא.
(שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶקְרִי בֵּית) וּבְחֹמוֹתַי, כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר (ישעיה סב) עַל חוֹמוֹתַיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי
שׁוֹמְרִים יָד וְשֵׁם, כְּלוֹמַר דִּישְׁלָפוֹן נִשְׁמַתִּין קוּדִישׁוֹן
מְדוּכָתָא דָּא. וְהֵהוּא יָד, חוֹלֵק בְּאַשְׁלָמוֹתָא. טַב,
מְלִיא מִבְּנִין וּמִבָּנוֹת. שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן לוֹ, לְהֵהוּא
חוֹלֵק שְׁלִים. אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת לְדָרֵי דְרִין. דְּבַר אַחַר
אֶתֶן לוֹ לְהֵהוּא דִידַע רָזָא דְמַלְאָה, וְיִתְכַוֵּן בְּמָה
דְּבַעֵי לְכוּנָא.**

**תַּו אָמַר ר' שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, (שמות לה) לֹא תִבְעֲרוּ אִישׁ
בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. מָאִי טַעְמָא.
בְּגִין דְּלֹא אֶתְחִזִּי דִינָא בְּהַאי יוֹמָא. וְאִי תִימָא קָא
לֹא תִבְעֲרוּ אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. מָה הַטַּעַם? כְּדִי שְׁלֹא יִרְאֶה דִין בְּיוֹם הַזֶּה. וְאִם**

**אָמַר לוֹ, רַבִּי, פְּסוּק זֶה צָרִיךְ
לְהִתְיַשֵּׁב בְּדַרְכּוֹ. כְּתוּב
וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמוֹתַי
יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבָּנוֹת
שֵׁם עוֹלָם אֶתֶן לוֹ. אֶתֶן לָהֶם
הֲיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מָה זֶה אֶתֶן
לוֹ?**

**אָמַר לוֹ, בֵּא וּרְאֵה, וְנָתַתִּי
לָהֶם בְּבֵיתִי, מָה זֶה בְּבֵיתִי?
כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (במדבר יב) בְּכָל
בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא. (שְׁמוֹ שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא בֵּית) וּבְחֹמוֹתַי, כְּמוֹ
שְׁנֶאֱמַר (ישעיה סב) עַל חוֹמוֹתַיךָ
יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים. יָד
וְשֵׁם, כְּלוֹמַר, שְׁיִצְאוּ נִשְׁמוֹת
קְדוּשׁוֹת מִמָּקוֹם זֶה. וְאוֹתָהּ
יָד, חֵלֶק הַשְּׁלֵמוֹת, טוֹב מְלֵא
מִבְּנִים וּמִבָּנוֹת. שֵׁם עוֹלָם
אֶתֶן לוֹ, לְאוֹתוֹ חֵלֶק שְׁלֵם,
אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.
דְּבַר אַחַר אֶתֶן לוֹ - לְאוֹתוֹ
שְׁיִוְדַע סוּד הַדְּבַר וְיִתְכַוֵּן
בְּמָה שְׁצָרִיךְ לְכוּן.**

**עוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב
לֹא תִבְעֲרוּ אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.**

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

תֹּאמֶר, הֲרִי לְגִבוֹהַ עוֹלָה?
בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם אָמַר, וְלֹא
לְגִבוֹהַ. וְאוֹתוֹ שְׁעוֹלָה
לְגִבוֹהַ, עוֹלָה לְכַפּוֹת דִּין
אַחַר. שְׁשָׁנִינוּ, יֵשׁ אִישׁ אוֹכֵל
אֵשׁ, וְאֵשׁ הַמְזֻבַּח אוֹכֵל אֵשׁ
אַחַר.

וּמִשׁוּם כִּךְ מִתְגַּלֶּה הָעֵתִיק
הַקְּדוֹשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה מִכָּל שְׁאָר
הַיָּמִים. וּבְזִמְן שְׁמִתְגַּלֶּה
הָעֵתִיק, לֹא נִרְאָה דִּין כָּלֵל,
וְכֹל הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים
נִמְצָאִים בְּשִׁמְחָה שְׁלֵמָה,
וְהַדִּין לֹא שׁוֹלֵט.

שְׁשָׁנִינוּ, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
שֵׁשֶׁת יָמִים וַדַּאי, וְלֹא
בְּשֵׁשֶׁת. וְהַיָּמִים הַקְּדוֹשִׁים
הָעֲלִיוֹנִים הִלְלוּ נִקְרָאִים יָמִים
שֶׁהֵשֵׁם הַקְּדוֹשׁ נִכְלָל בָּהֶם,
וְהֵם נִכְלָלִים בוֹ. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, עָלִיהֶם כָּתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.

לְגִבוֹהַ סִּלְקָא. בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא
לְגִבוֹהַ. וְהָהוּא דְסִלְקָא לְגִבוֹהַ, לְאַכְפִּיא לְדִינָא
אַחֲרָא סִלְקָא. דִּתְנִינָן, אֵית אִשָּׁא אַכְלָא אִשָּׁא.
וְאִשָּׁא דְמַדְבַּחָא, אַכְלָא אִשָּׁא אַחֲרָא.

וּבְגִינֵי כִּךְ, אֶתְגַּלִּיא עֵתִיקָא קְדִישָׁא בְּהַאי יוֹמָא,
מִכָּל שְׁאָר יוֹמִין. וּבְזִמְנָא דְאֶתְגַּלִּיא עֵתִיקָא,
לֹא אֶתְחַזֵּי דִינָא כָּלֵל. וְכֹל עֲלָאִין וְתַתָּאִין
מִשְׁתַּכְּחִין בְּחֻדְוֹתָא שְׁלִימָתָא, וְדִינָא לֹא שְׁלֵטָא.

תָּאנָא, כְּתִיב (שְׁמוֹת 2) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי' אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. שֵׁשֶׁת יָמִים וַדַּאי,
וְלֹא בְּשֵׁשֶׁת. וְהֵנִי יוֹמִין קְדִישִׁין עֲלָאִין, אֶקְרוּן יוֹמֵי
דְּשָׁמַא קְדִישָׁא אֶתְכַלִּיל בְּהוּ, וְאִינוּן אֶתְכַלִּילן בֵּיהּ.
זַכָּאָה חוֹלְקִיהוּן דִּישְׂרָאֵל מִכָּל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
כוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, עָלִיהֶו כְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בַּי' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, עָלִיהֶם כָּתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.

ספר אור הזהר (עמוד 155)

זה לשוננו: בא לפנינו מי שיש בידו אנדה והקדוש ברוך הוא אומר לו בני נמרא למה לא למדת שכל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא ואי זה הנמרא בא מי שיש בידו נמרא והקדוש ברוך הוא אומר לו בני הואיל ונתעסקת בנמרא צפית במרכבה צפית בגאותי שאין לי הנגה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבים ועוסקים בתורה ומציצין ומביטין ורואים והוגים המון התלמוד הזה כסא כבודי היאך הוא עומד וכו' גדולה מכלם כסא כבודי היאך הוא עומד לאיזה רוח משמש באחד בשבת וכו' כי לא זה הוא כבודי לא זהו גדלתי זהו הדרי ויפני שבני מכירין את כבודי במדה הזאת עליו אמר דוד בחכמתו מה רבו מעשיך הויה. מכאן היה רבי ישמעאל אומר אשרי תלמיד חכם שמשמר למודו בידו כדי שיהא לו פה להשיב להקדוש ברוך הוא ליום הדין לכך נאמר ארח לחיים שומר מוסר אבל אם עזב למודו והניחו משגו בושה וכלימה ליום הדין לכך נאמר ועזב תוכחת מתעה מהו לשון מתעה שהקדוש ברוך הוא מרחיקו מלפניו. עד כאן לשוננו.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב
מעלת יון השבת

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
דְּלֵא אַשְׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאן
חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדַתִּי מְהִימְנוּתָא.
סְעוּדַתִּי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטֵרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהָן, וְכָל בְּנֵין
יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין

יוֹמָנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפֵּיין, וְלֵא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
בְּהֵדִין יוֹמָא אורֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא אֶשְׁתַּמַּע, בְּמֵאתָן
וְחִמְשִׁין עַלְמִין.

התורה מתעטרת בעטרות שלמות. ביום הזה שמחה ותפנוק נשמעים במאתים וחמשים עולמות.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת
שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי
שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת
שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
שְׁאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
מְכַל צְדָדִיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר
הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם
הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֵא
מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה

ספר אור הזהר (עמוד 155)
הרי שתכלית הידיעה בחכמה הוא לדעת מעשה מרכבה ושאר הדברים הנזכרים במאמרו אם כן הרי יש ממנו תועלת למעשה בדפרשת יתרו שכל המצוות כלם תלויים למעלה זה לשונו דתנינן מתאחדן בגופא דמלכא. (דבר אחר במלכא קדישא עלאה) מנהון ברישא דמלכא, ומנהון בגופא, ומנהון בידי מלכא, ומנהון ברגליו, ולית מאן דנפיק מן גופא דמלכא לבר עד כאן לשונו, הרי כפי ידיעתו בחכמה ידע לעשות המצוה ברמיזתה (כפי הסוד) העליון ולא ישג אלא על ידי העסק בתורה יומם וליילה וכולי האי ואולי.
[תרגום ללשון הקדש]: כל מצוות התורה נאחזים בגוף המלך, מהם בראש המלך, ומהם בגוף המלך, ומהם בידי המלך, ומהם ברגליו, ואין מהם מי שיוצא מגוף המלך לחוץ, ומשום כך מי שעובר על מצוה אחת הוא כמי שפושע בגוף המלך עצמו.
(ראשית חכמה בהקדמה)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדַאי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מְתַבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֵדוֹת הַקְּלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַקְּלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלֶכֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמְּלֶכֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלֶכֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַנְגְּלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדַאי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלֵימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכוּ. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֵדָתִיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרְעָא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למסכני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגין, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטֵרוּי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין
 וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֲיִיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 רְשַׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה
 מִתְעַטְרַת בְּעֵטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמוּד 156)

ועל הדבר אשר פתבת שם שטובים היו הדורות שלפני זמננו שלא ידעו מזה והיו עמלים כל ימיהם בתורת כו' עד כאן קורא אני על זה אל תאמר שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה וכבר הדברים נחקרים ועומדים בדרך השכל והמשכל בגדל ברור אחר ברור ומנפה בשלש עשרה נפה שהעקר בכל התורה והמצוות הם תכן ופנימיותן והרוחניות שבהם משמותיו של הקדוש ברוך הוא הנעלמים בהם וכל הספרים ספרי קדש מלאים מזה ובראשם הגאון המבוקש בעל השל"ה הקדוש (במסכת שבועות ובש"ס) שהאריכו בראיות מבררות שחלוק ומרחק רב להגדיל למעלה עד אין שעור בין הלומד התורה ומקנים מצוותיה בפשוטיהן לבד ובין המביט אל אור הרוחניות ושמו של הקדוש ברוך הוא הנעלם בהן וחוזן מכל השבחים הנה על ידי זה נתוסף באדם אהבה ויראה גדולה בקיומם וזאת היא העקר בכל קיום התורה והמצוות במפרש בכל משנה תורה פגודע.

ואמנם כל דבריהם מיסדים על יסוד גדול שבראש כלם הוא התנא האלקי הרבי שמעון בן יוחאי זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא שלו נגלו כל תעלומות חכמה והוא מננה מאד למי שאינו נותן לבו ללמד פנימיות התורה באשר יוכל לשער בגפשו בדחילו ורחימו דמריה ושכל עקר גאולתנו ופדות גפשו תלוי בזה באשר מבאר בדבריו הקדושים במקומות רבים אין מספר ועין מה שכתב בתקוני הזהר (תקון מג) וכמו בן מבאר בדברי קדשו בספר הזהר (בהעלותך קנב) עין שם וכדברים האלה מבאר בדבריו הקדושים לאלפים ורבבות אין מספר עין עליהם ומצאם ומן קדש קדשים הרב האר"י זכרוננו לברכה (לקוטי תורה פרשת עקב) כתב וזה לשונו והנה התורה עצמה יש לה גוף ונפש הגוף בענין הלבוש הנזכר בדברי רבותינו זכרונם לברכה גופי תורה ויש לה פנימיות התורה שהוא הנשמה.

(בתשובה מבעל סדורו של שבת הנדפס בסוף שער התפילה)

ספר אור הזהר (עמוד 157)

עו) פל חכמת חיצונים בא על ידי שלא למדו חכמה זו

ואומר אני הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה והלואי היו מלמדים דרך לתלמידיהם לעסק בחכמה הלזו אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו פל החכמות נדחים מפניה כמו שנדחה החשך מפני האור אך שעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את הדלת החכמה בפני פרחי הכהנה ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדש והנה עבור זה נשארו ערמים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשכות החכמות החיצוניות הפסיל בחשך הולך ובמהרה בימינו ויאמר אלקים יהי אור ויאיר לנו.

(בתשובה מבעל סדורו של שבת הנדפס בסוף שער התפלה אות ה')

עו) אף על פי שאינו מבין הלשון מסגל לנשמה

ולטענת פת השלישי הגם שאין זו טענה בשביל שאינו מבין לכך לא היא רוצה להבין הלא לא עליך לגמר פתיב והגית בו יומם ולא פתיב והבנת בו יומם ולילה אם תבין תבין ואם לאו שכר הלמוד בידך והא ראייה מספר הזהר שאף על פי שאינו מבין הלשון מסגל לנשמה.

(קל"ח פתחי חכמה בהקדמה)

עז) אין לנו לא זכות אחר להגן עלינו וזולת התעסקות בחכמה הזאת – התעסקות בחכמה**הזאת כורתת ומקצצת את מסך הענן מי הטמא המבריל מעבור תפלה**

וזהו בודאי סימן לגאלה שמתחיל להתנוצץ אור פני מלך חיים עולם התקון עולם הפרצופין מה שהיה מקדם בהסתר פנים שנאמר ואנכי הסתר אסתיר פני אראה מה אחריתם ובעוונותינו הרבים החטא היה גרם שלא זכרנו ותקן האר"י זכרוננו לברכה את נשמותינו עד הקצה אחרון לגאל אותנו וחסדי הויה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו ואין לנו לא זכות אחר להשען לתן לנו יד ושם להגן עלינו וזולת התעסקות בחכמה הזאת הכורתת ומקצצת את מסך הענן מי הטמא המבריל מעבור תפלה להראות פני מלך חיים להראויים אליו לקבל תורתנו ותפלותינו ולגלות עלינו אור שבעת הימים.

(ויקהל משה דף ה.)

הכלל עולה בכונת המאמר הזה לבאר לנו גדל הפגם של אותן האנשים הגורמים מניעה לאותם הרוצים ללמד חכמת הקבלה בספרות טענותיהם המזיפים בכל אפני טעמיהם ואמר מורנו הרב משה קורדיוורי זכרוננו לברכה שעליהם אמר הכתוב עד מתי פתים תאהבו פתי, ירצה, אתם נמשכים אחר פשוטי תורה ואתם מפתים את עצמכם בפשוטי של תורה ותאהבון פתיים ועליהם נאמר פסילים ישנאו דעת דהינו ידיעת התורה ובתריה מה פתיב תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי הנסתרות סוד נשמה של תורה המתלבש תוך הפשט אז יקראונו ואני אענה נקרא בן להקדוש ברוך הוא כידוע לנו באריכות גדול מתוך מאמרי זהר ועליהם אמר שלמה המלך עליו השלום לא יחפץ פסיל בתבונה רוצה לומר בסודות הנעלמים הנקראים תבונה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה מבין דבר מתוך דבר כי אם בהתגלות בפשוטי של תורה והוא פסיל ממש וגורם עניות לעולם וגורם אריכות גלות דגמת עולם התהו שנתבטל הנהגה הישרה והווג התמידי אשר בין זעיר ונוקבא ומרים ראש להטמאה והקלפה וגורם פרוד היחוד כביכול בין זעיר ונוקבא הנקרא תורה שבכתב ובין תורה שבעל פה ובין שמים וארץ אשר צוה הקדוש ברוך הוא לעמו ישראל לעשות בסוד אשר ברא אלקים לעשות תקונים בהתעוררות התחתון בסוד אמר הקדוש ברוך הוא למשה היה לך לעזרנו ועל זה העולם קים כידוע אצלנו.

(ויקהל משה דף ה.)